

РЕШЕНИЕ

№ 79

гр. Момчилград, 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОМЧИЛГРАД, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Сунай Юс. О.

при участието на секретаря Анита Кр. Дочева
като разгледа докладваното от Сунай Юс. О. Гражданско дело №
20235150100396 по описа за 2023 година

Производството е по предявена искова молба с правно основание чл.124 от ГПК вр.чл.537 ал.2 от ГПК.

В исковата молба, предявена от адв.Р. Х., като пълномощник на 1/ Н. Н. Ю. с ЕГН- *****; 2/ Х. С. Я. с ЕГН- *****; 3/ Ш. Я. Ю. с ЕГН- *****; 4/ Е. Я. Е. с ЕГН- *****; 5/ Б. Я. М. с ЕГН- *****; 6/ Ю. С. Х. с ЕГН- *****; 7/ Н. С. О. с ЕГН- *****; 8/ Б. С. Е. с ЕГН- ***** , се твърди, че са наследници на Х. Х.ОВ Ю.ОВ, роден през .02.1978г. /допусната техн.грешка поправена в съдебно заседание- роден през м.02.1878г./ и починал на 14.01.1972г. и като такива са били съсобственици със ответника на три поземлени имота, земеделски земи- ниви, находящи се в землището на гр.Момчилград.

Фактът, че са наследници на Х. Х.ОВ Ю.ОВ, бивш жител на с.Груево, общ.Момчилград, се установявал със Удостоверение за наследници № 25/ 18.07.2023г., и по силата на общото правоприемство по наследственото и съгласно чл.5 от ЗНасл., те- ищите и ответника са били съсобственици на следните недвижимите имоти;

1 : ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор № 48996.7.3 по КККР на гр.Момчилград, общ.Момчилград, обл.Кърджали, одобрени със Заповед № РД-18-275 от 03.05.2019г. на Изпълнителен директор на АГКК, последно изменение на КККР, засягащо поземления имот: е от 14.09.2022г., с **площ 4999 кв.м.**, с трайно предназначение на територията: ЗЕМЕДЕЛСКА, с начин на трайно ползване: НИВА, категория на земята: 8, местност "КЪШЛА", номер по предходен план: 007003, при съсед: ПИ с идентификатор 48996.7.4, ПИ с идентификатор 48996.7.12, ПИ с идентификатор 48996.23, ПИ с идентификатор 48996.7.2, ПИ с идентификатор 48996.7.10;

2 / ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор № 48996.9.14, по КККР на гр.Момчилград, общ.Момчилград, обл.Кърджали, одобрени със Заповед № РД-18-275 от 03.05.2019г. на Изпълнителен директор на АГКК, последно изменение на КККР, засягащи поземления имот е от 14.09.2022г., с **площ 9963 кв.м.**, с трайно предназначение на територията: ЗЕМЕДЕЛСКА, с начин на трайно ползване: НИВА, категория на земята: 4, в местност "ШАППАС ЙЕРИ/ГЮЛ ЙЕРИ", номер по предходен план: 009014, при съсед: ПИ с идентификатор 48996.10.35, ПИ с идентификатор 48996.10.36, ПИ с идентификатор 48996.10.34, ПИ с идентификатор 48996.11.26, ПИ с идентификатор 48996.9.15, ПИ с идентификатор 48996.9.13, ПИ с идентификатор 48996.9.12, ПИ с идентификатор 48996.9.9, ПИ с идентификатор 48996.10.31;

3 / ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор № 48996.11.4 по КККР на гр.Момчилград, общ.Момчилиград, обл.Кърджали, одобрени със Заповед № РД-18-275 от 03.05.2019г. на Изпълнителен директор на АГКК, последно изменение на КККР, засягащи поземления имот е от 14.09.2022г., с **площ 2001 кв.м.**, с трайно предназначение на територията: ЗЕМЕДЕЛСКА, с начин на трайно ползване: НИВА, категория на земята: 4, местност "ДЖАМИ ЕРИ", номер по предходен план: 011004/нула единадесет хиляди и четири/, при съсед: ПИ с идентификатор 48996.11.5, ПИ с идентификатор 48996.11.6, ПИ с идентификатор 48996.11.3, ПИ с идентификатор 48996.11.1, ПИ с идентификатор 48996.10.34.

В исковата молба се посочва, че всеки от наследниците е бил собственик по наследство на съответни идеални части: 1/ Н. Н. Ю.- на **3/30 идеални части**. Освен това ищецът Н. Н. Ю. се е снабдил за наследствената

част по документи с Н.а. № 140, том 8, дело № 812/2022г. по описа на С Вп при РС- Момчилград преди ответника да се снабди по давност за процесните имоти; 2/Х. С. Я.- на 1/30 идеална част; 3/ Ш. Я. Ю.- на 2/30 идеални части; 4/ Е. Я. Е.- на 2/30 идеални части; 5/ Б. Я. М.- на 2/30 идеални части; 6/ Ю. С. Х.- на 1/30 идеални части; 7/ Н. С. О.- на 1/30 идеални части; 8/ Б. С. Е.- на 1/30 идеални части.

Ищците сочат, че ответникът С. С. Я., е внук на Х. Х.ов Ю.ов, починал на 14.01.1972г. поради факта, че дъщеря му /и майка на ответника/ Арзъ Х. Я. с ЕГН- ***** на 20.07.2006г. е собственик по наследство на **1/30 идеални части.**

Ищците твърдят, че техният наследодател **Х. Х.ов Ю.ов**, починал на 14.01.1972г. чрез наследника му Я. Х. Х. с ЕГН *****, съгласно преписка № 113А от 18.03.1992г. и протокол № 290АЮ от 15.06.1993г. е издадено Решение № 290АЮ от 23.09.1998г. за възстановяване право на собственост върху земеделски земи, съгласно плана за земеразделяне в землището на гр. Момчилград и съгласно протокол № 252АЮ от 15.06.1993г. е възстановил процесните имоти- посочени по-горе.

Ищците с огромно възмущение и изненада са разбрали, че ответникът С. С. Я., се е снабдил с Нотариален акт за собственост на недвижими имот по давност акт № 60, том 3, рег. № 4337 дело 460/2022г. по описа на нот.Гр.Григоров, на основание чл.587 ,ал.2 от ГПК.

Заявяват, че ответникът никога не е своил и владял процесните имоти в продължение на изискуемите срокове предвидени в чл.68 и сл. от ЗС и чл.79 от ЗС, затова се противопоставяли на правото на собственост на ответника, придобита по давностно владение върху целите имоти поради изтекла придобивна давност.

Твърдят, че ответникът никога не е упражнявал фактическа власт за себе си, т.е., да е владял имота лично или чрез други лица. Това владение следвало да е било явно, и нямало доказателства то да е било оповестено по някакъв начин спрямо тях ищците, или пък другото. Поради и това считат, че към датата на придобиване на собствеността по давностно владение - **01.09.2022г.** за ответника не са били налице предпоставките на чл.68 и сл. от ЗС и чл.79 и сл. от ЗС, и поради това ответникът не бил собственик на

процесните имоти на основание изтекла придобивна давност.

Именно и поради това всеки един ищците е бил собственик на общо правопримство по наследство по закон на посочените по-горе идеални части от процесните имоти:

Предвид изложеното и на основание чл.124 ал.1 от ГПК молят съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника С. С. Я., с ЕГН *****, че те ищците са собственици на съответните идеални части от процесните имоти- описани по-горе, както следва; 1/ Н. Н. Ю.- на **3/30 идеални части**. 2/Х. С. Я.- на **1/30 идеална част**; 3/ Ш. Я. Ю.- на **2/30 идеални части**; 4/ Е. Я. Е.- на **2/30 идеални части**; 5/ Б. Я. М.- на **2/30 идеални части**; 6/ Ю. С. Х.- на **1/30 идеални части**; 7/ Н. С. О.- на **1/30 идеални части**; 8/ Б. С. Е.- на **1/30 идеални части**.

Искат на основание чл.537 ал.2 от ГПК да се отмени Нотариален акт за собственост на недвижими имот по давност № 60, том 3, рег. № 4337 дело 460/2022г. на нотариус Григор Григоров, в частта до размера на притежаваните от тях-ищците идеални части от гореописаните недвижими имоти. Претендират се и разноси по делото.

В срока по чл.131 от ГПК е представен писмен отговор от ответника, чрез адв.Е. П. от АК- Кърджали, с който се оспорват твърденията, че ищците са собственици по наследство на горепосочените недвижими имоти. Посочва се, че ответникът е собственик на описаните недвижими имоти, като на 01.09.2022г. се е снабдил с Н.а. за собственост върху недвижим имот по наследство и на основание чл.587 ал.2 от ГПК №60, том III, рег.№4337, дело №460 от 2022г. на нотариус Григор Григоров, с който е бил признат за собственик по наследство и давностно владение на процесните недвижими имоти- описани подробно:

В отговора се твърди, че той- ответникът владее горепосочените недвижими имоти от момента на тяхната реституция, а именно от 24.09.1998г. Владението е осъществявал със знанието и без противопоставянето от страна на ищците. Между страните по делото е имало съгласие и неформално разпределение на реституираните им земеделски земи. Същото е включвало в дела на ответника да бъдат поставени

процесиите ниви, които той е владял необезпокоявано с намерението да ги свои за себе си в предвидения от закона срок в качеството му на недобросъвестен владеец. Ето защо твърди, че още на 24.09.2008г., че той-ответникът е придобил правото на собственост върху процесиите имоти. С оспорения от ищците нотариален акт нотариусът само е констатирал настъпилото в полза на ответника много преди това давностно владение.

В отговора се заявява, че ответникът, получавайки исковата молба с изненада е узнал, че ищците оспорват правото му на собственост, както и че първият ищец се е снабдил с Нотариален акт въз основа на давностно владение за 1/10 идеална част от процесните имоти, които същият е знаел, че вече са придобити от ответника.

Предвид изложеното иска да се постановие решение, с което да бъдат отхвърлени предявените субективно съединени искове като неоснователни, както и да иска присъждането на направените по делото разноски.

В съдебно заседание, ищците, чрез процесуалния си представител-адв.Р.Х., поддържат исковата молба така, както е предявена по изложените в писмената защита подробни съображения.

Ответникът по делото, чрез процесуалния си представител- адв.ЕЛ.П., оспорва исковата молба като неоснователна, по изложените в писмената защита подробни съображения.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа и правна страна следното;

С представените по делото удостоверения за наследници, а именно с № 25/18.07.2023г. на км.с.Груево, общ.Момчилград, и с № 22/13.07.2023г. на общ.Момчилград /а и отчасти с приложения към нот.преписка за изд. на Н.а. № 10, том 3, нот.дело № 407/22г. на нто.Гр.Григоров- удостоверения за наследници с №№ 41/ 13.12.2022г. и № 21/ 18.05.2022г. на км.с. Груево/, се установява, че **ищците- ОПИСАНИ ПО-ГОРЕ са наследници на Х. Х.ов Ю.ов, роден на 02.1878г., бивш жител на с.Груево, общ.Момчилград, обл.Кърджали, починал на 14.01.1972г.-** същите са внуци по починалото лице.

Със тези удостоверения се установява, че и ответникът е наследник на

Х. Х.ов Ю.ов, и в този смисъл страните са роднини.

По делото се установи, че на наследниците на **Х. Х.ов Ю.ов**, починал на 14.01.1972г., по подадено заявление от наследника му **Я. Х. Х.** с ЕГН *********, съгласно преписка № 113А от 18.03.1992.г и протокол № 290АЮ от 15.06.1993г. с **Решение № 290АЮ от 23.09.1998г.** на ПК-Момчилград, е възстановено право на собственост върху земеделски земи, съгласно плана за земеразделяне в землището на гр.Момчилград върху земеделски земи, в това число и върху процесните имоти- посочени по-горе /описани подробно по вид, площ, местонахождение и съседни/граници.

По делото са представени три броя скици на ПИ, както следва; № 15-668049/20.06.2023г., № 15-668051/20.06.2023г., и № 15-668053/20.06.2023г.- издадени от СГКК- Кърджали, в които процесните имоти са дадени с идентификаторите, площи, вид, местонахождение, имотни граници, и предходни номера, и които същите са посочени, че са собственост на ответника **С. С. Я.**, по силата с описаният номер в СВп. при РС- Момчилград и това е процесният нот.акт №60, том III, рег.№4337, дело №460 от 2022г. на нотариус Григор Григоров, чието отменява се иска по реда на чл.537 ал.2 от ГПК.

Представени са удостоверения за данъчна оценка на процесните имоти от 26.07.2023г. и 27.07.2023г. на общ.Момчилград, в които същите са посочени, че са собственост на описаните в тях лица, сред които и ищецът **Н. Н. Ю.** и на други лица, неучастващи в производство по делото, част от които са наследодатели на страните в настоящото производство- т.е. са починали, което се установява със удостоверенията за наследници. В тези удостоверения не са посочени притежаваните от тях части от имотите.

Като доказателства е представено копие на Н.а. за собственост на недвижим имот по давност акт № 60/ 01.09.2022г., том 3, рег. № 4337, дело 460/2022г. по описа на нот.Гр.Григоров, изд. на основание чл.587 ал.2 от ГПК, с който ответникът **С. С. Я.** е бил признат за **собственик на процесните имоти** /както и на други, описани подробно в акта/.

Със нотариален акт № 10/ 16.08.2022г., том III, рег.№ 3341, н.д. № 407/2022г. на нотариус Ат.Узунов, ищецът **Н. Н. Ю.**, на основание чл.587 ал.1 от ГПК- по писмени документи, е бил признат за **собственик на 1/10 идеални части** от процесните имоти.

Към доказателствата по делото е приложено копие от преписка по нот.дело № 407/2022г., от което е видно, че нот.Ат.Узунов, на 16.08.2022г. след като е съобразил писмените доказателства /три броя скици от СГКК-Кърджали от 15.12.22г.- в които процесните имоти са записани на името на наследниците на Х. Ю.ОВ Х.ОВ, **Решение № 290АЮ от 23.09.1998г.** на ПК-Момчилград, е възстановено право на собственост върху земеделски земи, съгласно плана за земеразделяне в землището на гр.Момчилград върху земеделски земи- на наследниците на Х. Ю.ОВ Х.ОВ; удостоверения за дан.оценки на имотите- в които ищецът Н. Н. Ю. и други лица са посочени като собственици на имотите- като сред тях не е посочен ответникът С. С. Я.; 3 бр. удостоверения за наследници- в които е приел, че ищецът Н. Н. Ю. е собственик на 1/10 ид.части от процесните имоти;

Към доказателствата по делото е приложено копие от преписка по нот.дело № 460/2023г., от което е видно, че нот.Гр.Григоров, със свое постановление от 01.09.2022г. след като е съобразил писмените и гласните доказателства е приел, че С. С. Я. е придобил описаните в нот.акт- посочен по-горе недв.имоти, в т.ч., и процесните, чрез давностно владение и по наследство. Към преписката са приложени скици на недв. Имоти, с посочени номера и дати на издаване, на СГКК- Кърджали- в които процесните имоти са записани на името на наследниците на Х. Ю.ОВ Х.ОВ, а останалите имоти- предмет на нот.акт на името на Я. Г. Я.ОВ, респ. на Г.Е Я.ОНОВ; **Решение № 290АЮ от 23.09.1998г.** на ПК- Момчилград, е възстановено право на собственост върху земеделски земи, съгласно плана за земеразделяне в землището на гр.Момчилград върху земеделски земи- на наследниците на Х. Ю.ОВ Х.ОВ; удостоверения за дан.оценки на процесните имоти- в които ответникът С. С. Я. и други лица са посочени като собственици на имотите- като сред тях не е посочен ищецът Н. Н. Ю.. В това постановление е посочено, че ответникът по настоящото производство в продължение на законоустановеният давностен придобивен срок е владял имотите спокойно и необезпокоявано от никого. Полагал е грижи на добър стопанин и не е допускал в имотите трети лица или другите наследници. Другите наследници се дезинтересирали от имотите, поради и което и го признал за собственик по давностно владение по чл.79 от ЗС на описаните по- горе имоти- в т.ч. и процесните имоти.

По делото е приложено копие на Удостоверение от 12.02.2024г. на ОС „Земеделие“- Момчилград, в което е посочено, че процесните имоти в стопанските 2019, 2020, 2021, 2022 години са били декларирани от ответника С. С. Я. като наследствени имоти, и в стопанските 2022/23г. и 2023/24г. са били отдадени под наем.

По делото са разпитани свидетели, както следва; С. В.Г. и Н.И.Б.- посочени от ищците, както и Ш.А Х. и Р.Ш.А.- посочени от ответника, като първите в своите показания сочат, че познават ищците и ответника, и същите имали наследствени от дядо им ниви, които знаели къде се намират, но не посочват конкретно. С. В.Г. и Н.И.Б.- посочени от ищците, знаели, че нивите ги работи Б. /една от ищците/ от 6-7 години, тя имала градина, и не са виждали С. да ги чисти или работи, и те не са го виждали нито веднъж да работи по тези ниви. Посочените двама свидетели не знаят С. да се противопоставя на Б. да работи нивите, или пък да й казва, че нивите са негови. Б. живеела в Турция от 1989г., но идвала тук в началото на лятото и оставала до края.

В същото време свидетелите Ш.А Х. и Р.Ш.А. посочват, че нивите /процесните/ от много години се работят от С. и брат му, като същите са били оградени от него, той ги е поддържал, сеел съответни селскостопански култури /посочват конкретно тютюн, пшеница, лук и др./и те не са виждали ищците да работят по тези ниви. Заявяват, че ищците живеят в Турция и някои вече са ги забравили. С. работел тези ниви от повече от 20- тина години, и те не са виждали някой друг да ползва тези ниви. От показанията на тези свидетели е видно ,че същите знаят къде се намират процесните ниви, описват ги по размери и местонахождение,

Последните двама свидетели сочат, че не им известно някой да е имал претенции към нивите на ответника. Свидетелите твърдят, че знаят, че фамилията на страните са имали много наследствени земи, както че братът на ответника на име Я. е бил съгласен само той да работи тези ниви. Ответникът е обработвал нивите със своята съпруга, и не им е известно някой да е имал претенции към тази обработвана от тях земя. Не са чували някой от роднините на ответника да иска да ползва и да обработва посочените ниви, както и не ги е виждал да идват в нивата. Свидетелите соча, че един от процесните имоти се ползва от Б., като имотът ѝ бил предоставен от

ответника. Двамата свидетели са категорични, че през годините за имотите се е грижел само ответникът, който е сажал тютюн, пшеница и др. Твърдят, че през тези години, и до сега свидетелите не са чували и не са виждали някой друг да има претенции и да работи процесните три ниви. Според тези свидетели, на всички наследници е било известно, че е имало съгласие и неформално разпределение на възстановените им реституираните земеделски земи.

Сиреч се установява, че свидетелите С. Г. и Н.Б. не могат посочат какви наследствени ниви са имали ищците, къде се намират същите, от кога се владеят от ищците, както и от кои ищци се владеят, като твърдят, че ищците имат наследствени ниви, но не могат да конкретизират същите като местонахождение и площ.

От друга страна, посочените от ответника свидетели конкретно посочват процесните имоти, по площ и местонахождение, както и действията на ответника по тяхното владение и ползване.

При така събраните доказателства, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът изгради становището си, както следва;

По делото е предявена искова молба с правно основание чл.108 от ЗС /ревандикационен иск/вр.чл.124 от ГПК и аксесорен иск по чл.537 ал.2 от ГПК, от ищците против ответника, и се иска постановяване на решение, с което да се установено по отношение на ответника, че те ищците са собственици на конкретно посочени идеални части от процесните три ниви, както и да се осъди ответника да отстъпи собствеността и предадат владението на ищците на съответните им идеални части от процесните имоти.

По делото безспорно е установено, че страните в настоящото производство и ответникът са роднини, като същите са наследници на Х. Х.ОВ Ю.ОВ, бивш жител на с.Груево, общ.Момчилград, починал през 1972г.

Установи се по делото, че на наследниците на **Х. Х.ов Ю.ов**, починал на 14.01.1972г., по подадено заявление от наследника му Я. Х. Х. с ЕГН *****, съгласно преписка № 113А от 18.03.1992.г и протокол № 290АЮ от 15.06.1993г. с **Решение № 290АЮ от 23.09.1998г.** на ПК-Момчилград, е възстановено право на собственост върху земеделски земи, съгласно плана за земеразделяне в землището на гр.Момчилград върху

зеделски земи, в това число и върху процесните имоти- посочени по-горе /описани подробно по вид, площ, местонахождение и съседни/границаи.

По делото се установи, че с Н.а. за собственост на недвижим имот по давност акт № 60/ 01.09.2022г., том 3, рег. № 4337, дело 460/2022г. по описа на нот.Гр.Григоров, изд. на основание чл.587 ал.2 от ГПК, ответникът С. С. Я. е бил признат за **собственик на процесните имоти** /както и на други, описани подробно в акта/.

Със нотариален акт № 10/ 16.08.2022г., том III, рег.№ 3341, н.д. № 407/2022г. на нотариус Ат.Узунов, ищецът Н. Н. Ю., на основание чл.587 ал.1 от ГПК- по писмени документи, е бил признат за собственик **на 1/10 идеални части** от процесните имоти.

С представените писмени и събраните гласни доказателства се установява, че ответникът е придобил процесните имоти- описани подробно по-горе по наследство и по силата на давностно владение, осъществявано в продължение на повече от 10 години- от 1989г. до 2022г., с мълчаливото и без противопоставянето на останалите наследници на **Х. Х.ов Ю.ов**, починал на 14.01.1972г. Посоченият ответник е осъществявал това владение от 1989г. до 2022г., когато е бил признат за собственик на процесните имоти, по силата на изтекла в негова полза давност, както и и поради наследство, като се установи, че останалите наследници трайно се дезинтересирали от имотите. В тези години /дори и преди реституцията със посоченото по-горе решение на ПК- Момчилград от 1998г./ ответникът е осъществявал фактическа власт над имотите и ги държали като свои. Установи се, че в този период и понастоящем ответникът по делото е владеел имотите необезпокояван от никого- в това число както от ищите, така и от другите наследници, държал ги е със намерението да ги свои, и по този начин в негова полза е изтекъл съответният давностен срок.

Предвид на изтекла във негова полза на съответен давностен срок по чл.79 ал.1 от ЗС, ответникът по делото, още на 23.09.2008г. е придобил собствеността върху процесните имоти по силата на давностно владение, признато със Нотариален акт № 60, том III, нот.дело № 4337/ 2022г. на нотариус Гр.Григоров със район на действие района на РС- Момчилград, на основание чл.587 ал.2 от ГПК- при извършена обстоятелствена проверка. По време на обстоятелствената проверка са били изслушани свидетели- описани

по-горе, събрани били и писмени доказателства, в резултат на което нотариусът намерил, че са налице основанията за давностно и наследствено придобиване на имота, и издал описаният и оспорен нотариален акт.

В същото време се установи, че няколко дена по рано, на 16.08.2022г. със нот.акт № 10, том III, дело № 407 за 2022г. на нотариус Атанас Узунов със район на действие района на РС- Момчилград, на осн.чл.587 ал.1 от ГПК- по писмени доказателства е признал първият ищец Н. Н. Ю., за собственик на 1/10 ид.част от процесните имоти, придобити по наследство.

Съдът приема, че собствеността върху имотите е придобита по давностно владение още през 2008г. именно от ответника С. С. Я., поради и което съдът счита, че именно той е собственик на процесните имоти, и в този смисъл ищите са собственици на претендираните от тях идеални части и това важи и за притежателя на титул за собственост ищец Н. Н. Ю..

В настоящото производство не се установи по никакъв начин ищецът Н. Н. Ю., като наследник на починалият през 1972г. общ наследодател на страните Х. Х.ОВ Х.ОВ, да е осъществявал фактическо владение над имотите, да ги е ползвал, да е полагал грижи за тях, да е оспорвал владението, осъществявано над тях през посочените по-горе години от ответника по настоящото производство.

Не се установи и другите ищци да са владяли или ползвали имотите, или пък по някакъв начин да са оспорвали осъществяваното от ответника владение над имотите, като последният от много години, явно и необезпокоявано от никого е владял и ползвал имотите като свои собствени, и това не се опровергава със събраните по делото доказателства, а напротив- това се потвърждава и от гласните доказателства.

Цитираните и обсъдени по-горе доказателства- в т.ч. и гласни, са основание съдът да приеме за безспорно обстоятелството, че ответникът като наследник на починалият през 1972г. Х. Х.ОВ Ю.ОВ /каквито са и ищите/ е придобил сам по силата на давностно владение собствеността над процесните имоти, като самото владение е продължило над 20 години /от възстановяването през 1998г. до настоящият момент/, без никакво прекъсване, без никакво обезпокояване от страна на ищите /на нито един от ищите/, а така и от страна на което и да е друго, трето по делото лице. Не се установи по делото да е имало оспорване владението на имота от страна на ищите,

или от друго лице. Разпитаните по делото свидетели в своите показания посочват, че ответникът е започнал да ползва имотите от заминаването на ищите в Турция, и това е продължило до 2022г. /а и към настоящият момент/, като владението и ползването на имота не е било прекъсвано във нито един момент, и през цялото време са осъществявали фактическата власт над него като свой имот. Това се установява от събраните по време на делото доказателства, от които се установява, че за имота са полагани грижи повече от колкото при обикновеното държане- ответникът е извършвал действия по поддържането и стопанисването на имотите и ги държал като свои. Дори и когато преди 6-7 години е предоставил един от процесните имоти на единият от ищите за ползване, това е било направено от ответника именно като собственик, който позволява имота да му се ползва.

Както и по-горе се посочи, че от показанията на свидетелите Ш.А Х. и Р.Ш.А., които са подробни, обективни и непротиворечиви, се установява, че ответникът владее горепосочените недвижими имоти от тяхната реституция, а именно от 24.09.1998г. Владението е осъществявано от ответника със знанието и без противопоставянето от страна на ищите или на трети лица. На всички, в това число и на ищите е било известно, че е имало съгласие и неформално разпределение на реституираните им земеделски земи. Същото е включвало в дела на ответника да бъдат поставени процесните ниви, които той е владял необезпокоявано с намерението да ги свои за себе си, в предвидения от закона срок в качеството му на недобросъвестен владеец. Ето и защо още на 24.09.2008г. ответникът е придобил правото на собственост върху процесните имоти.

Съдът приема, че с оспореният от ищите нотариален акт Нотариален акт № 60, том III, нот.дело № 4337/ 2022г., нотариусът само е констатирал настъпилото в полза на ответника много преди издаването на този акт, давностно владение. От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че ответникът С. С. Я. владее явно, спокойно и безпрепятствено повече от 20 години процесните земеделски земи- описани по-горе.

От показанията на разпитаните по делото свидетели не се установява, че ищите по делото, по някакъв начин да са показвали претенции за имота, да са извършвали съответни действия, които да водят до извода, че са оспорвали владението и ползването на имота, да са искали връщане на

владението. Т.е., не се установи по делото, че някой, вкл.и ищците, да са оспорвали владението над имота от страна на ответниците по делото до 2022г. Следва също така да се подчертае, че не се установи ищците, част от които живущи в Турция, да са извършвали някакви конкретни действия по процесните земеделски земи, навеждащи на мисълта, за извършвани такива като от собственици.

От тези доказателства се установява по безспорен начин, че ответникът е придобил собствеността над процесните имоти по силата на давностно владение по смисъла на закона, което владение е продължило повече от 20 години. Установи се по делото, че ответникът е осъществявал владението над имотите в продължение на повече от 20 години, като упражнявал фактическа власт над тях и държал имотите като свои, и това е показвал със съответни действия- описани по-горе. През тези години владението над имота не е било обезпокоявано от никого, поради което за тях е изтекъл съответният давностен срок, и същият е станал собственик на имотите на това основание.

За придобиване правото на собственост над определен недвижим имот /или съответна идеална част от същата/ се изисква да са настъпили съответни факти със правно значение- напр. да е осъществена възмездна или безвъзмездна сделка, да е изтекъл съответен давностен срок и пр.

По делото са събрани доказателства, че е налице изтекъл давностен срок в полза на ответника- наследник, ведно със ищците на починало през 1972г., за придобиване на собствеността, по силата на който същият е станал собственик на процесните имоти. Не са установени предприети като безспорни и категорични действия, със които ищците /или някой от тях/ да са изразили своите претенции спрямо процесните имоти, а предприетото през 2022г. от ищеца действие по снабдяване със нот.акт за съответни наследствени идеални части не може да се приеме за оспорване осъществяването от ответника владение над имота. Поради и изложеното съдът приема, че ответникът правилно и законосъобразно е бил признат за собственик на основание продължило повече от 20 години владение над имота.

Установи се, че ответникът по настоящия процес основава своите собственически правомощия върху процесните имоти на Нотариален акт № 60, том III, нот.дело № 4337/ 2022г., издаден по реда на чл.587 ал.2 от ГПК-

при извършена обстоятелствена проверка, който съдът намира за правилно и законосъобразно издаден.

Изложеното по-горе сочи, че ответникът е бил признат за собственик на процесните имоти, по реда на производството по чл.587 ал.2 от ГПК, чрез издаването на оспорвания нотариален акт, който го прави собственик към онзи момент на имотите в цялост. Издадените по този ред нотариални актове за собственост, не се ползват със сила на присъдено нещо, и всеки заинтересован може да ги оспорва, но това не значи, че те не са в състояние да легитимират тяхния титуляр като собственик на визираните в тях имоти, напротив, целта е именно това. До това производство се прибъгва обикновено когато определен правен субект не разполага със съответен документ за собственик, а същевременно е ползвател или владеец на имота, на основание, годно да го направи собственик, а ответникът е владял имота именно на такова основание- добросъвестно владение като наследник. От теорията, закона и практика по приложението на закона, е известно, че правото на собственост върху определен имот или вещ се придобива чрез няколко способа- и тези способности за придобиване са уредени в нормата на чл.77 от ЗС /чрез правна сделка, по давност или други начини, определени в закона/.

Предвид горното съдът намира, че искането с правно основание чл.537 ал.2 от ГПК- за отмяна на Нотариален акт № 60, том III, нот.дело № 4337/2022г., издаден по реда на чл.587 ал.2 от ГПК, като неоснователно, поради което следва този иск да се отхвърли.

Предвид на това съдът намира, че предявената искова молба от ищите, посочени по- горе, с правно основание чл.108 от ЗС, с което да се осъдят ответниците да им отстъпят собствеността и предадат владението на процесния недвижим имот, следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

Основна предпоставка за да бъде уважен иск по чл.108 от ЗС вр.чл.124 от ГПК, е наличието на върнено право на собственост, и същият е иск, който се предявява от собственик на вещ или имот, който не осъществява фактическа власт над него, срещу владеещия имота неособственик. Установи се, че ищите по делото не са собственик на процесния имот, поради което иска следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан спрямо ответника по делото. По делото не са събрани никакви доказателства, от

които да се установи, че ишците по делото да са осъществявали фактическа власт над процесните имот в периода от реституцията през 1998г. до 2008г., а и след това до 2022г., и понастоящем, както и не се установи същите да са го придобивали по някакъв предвид от закона начин. По липсват каквито и да са доказателства, че ишците са придобили по някакъв начин процесните имоти.

Не се спори, че ишците и ответникът са наследници на починалото през 1972г. лице- посочено по-горе, но не се установи същите да са владяли или ползвали имотите, същите са ги изоставили, респ. дезинтересирали се от тях, не се възпротивили на осъществяването от ответника владение и ползване на имотите, не се противопоставили на своенето на имотите от страна на ответника, като този начин, придобвна давност е изтекла именно в полза на ответника.

Съобразно изложеното съдът намира, че по делото не се установи ишците да са собственик на процесния недвижим имот, както и не се установи, че ответникът неправомерно ги владее.

Предвид изложеното съдът намира, че исковата молба посочените по-горе ишци с правно основание чл.108 ал.1 от ЗС вр.чл.124 от ГПК, и по чл.537 ал.2 от ГПК, да бъде признато за установено по отношение на ответника, че те ишците са собственици на съответни идеални части от процесните имоти- описани по-горе, и да им отстъпи собствеността и предаде владението на тези идеални части от процесните недвижими имоти на тях, както и да бъде отменен Нотариален акт № 60, том III, нот.дело № 4337/2022г. за собственост на недвижими имоти, придобити по давностно владение в размера на съответните идеални части; следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото ишците следва да бъде осъден солидарно да заплатят на ответника, направените от последните разноси по делото в размер на 1 200 лева- заплатено адвокатско възнаграждение. Не са налице предпоставките за намаляване размера на адв.възнаграждение, т.к. няма прекомерност, предвид правната и фактическа сложност на делото.

Водим от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявената от Н. Н. Ю. с ЕГН- *****; 2/ Х. С. Я. с ЕГН- *****; 3/ Ш. Я. Ю. с ЕГН- *****; 4/ Е. Я. Е. с ЕГН- *****; 5/ Б. Я. М. с ЕГН- *****; 6/ Ю. С. Х. с ЕГН- *****; 7/ Н. С. О. с ЕГН- *****; 8/ Б. С. Е. с ЕГН- *****, искова молба с правно основание чл.108 ал.1 от ЗС вр.чл.124 от ГПК и чл.537 ал.2 от ГПК, против С. С. Я., с ЕГН *****, с която се ИСКА ДА БЪДЕ ПРИЗНАТО ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на ответника, че те- ищите са собственици по наследство на съответните идеални части от процесните имоти- описани по-горе, както следва; 1/ Н. Н. Ю.- на **3/30 идеални части**. 2/Х. С. Я.- на **1/30 идеална част**; 3/ Ш. Я. Ю.- на **2/30 идеални части**; 4/ Е. Я. Е.- на **2/30 идеални части**; 5/ Б. Я. М.- на **2/30 идеални части**; 6/ Ю. С. Х.- на **1/30 идеални части**; 7/ Н. С. О.- на **1/30 идеални части**; 8/ Б. С. Е.- на **1/30 идеални части**, от следните недвижими имоти;

1 : ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор № 48996.7.3 по КККР на гр.Момчилград, общ.Момчилград, обл.Кърджали, одобрени със Заповед № РД-18-275 от 03.05.2019г. на Изпълнителен директор на АГКК, последно изменение на КККР, засягащо поземления имот: е от 14.09.2022г., с **площ 4999 кв.м.**, с трайно предназначение на територията: ЗЕМЕДЕЛСКА, с начин на трайно ползване: НИВА, категория на земята: 8, местност "КЪШЛА", номер по предходен план: 007003, при съсед: ПИ с идентификатор 48996.7.4, ПИ с идентификатор 48996.7.12, ПИ с идентификатор 48996.23, ПИ с идентификатор 48996.7.2, ПИ с идентификатор 48996.7.10;

2/ ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор № 48996.9.14, по КККР на гр.Момчилград, общ.Момчилград, обл.Кърджали, одобрени със Заповед № РД-18-275 от 03.05.2019г. на Изпълнителен директор на АГКК, последно изменение на КККР, засягащи поземления имот е от 14.09.2022г., с **площ 9963 кв.м.**, с трайно предназначение на територията: ЗЕМЕДЕЛСКА, с начин на трайно ползване: НИВА, категория на земята: 4, в местност "ШАППАС ЙЕРИ/ГЮЛ ЙЕРИ", номер по предходен план: 009014, при съсед: ПИ с идентификатор 48996.10.35, ПИ с идентификатор 48996.10.36, ПИ с идентификатор 48996.10.34, ПИ с идентификатор 48996.11.26, ПИ с идентификатор 48996.9.15, ПИ с идентификатор 48996.9.13, ПИ с идентификатор 48996.9.12, ПИ с идентификатор 48996.9.9, ПИ с

идентификатор 48996.10.31;

3/ **ПОЗЕМЛЕН ИМОТ** с идентификатор № 48996.11.4 по КККР на гр.Момчилград, общ.Момчлиград, обл.Кърджали, одобрени със Заповед № РД-18-275 от 03.05.2019г. на Изпълнителен директор на АГКК, последно изменение на КККР, засягащи поземления имот е от 14.09.2022г., **с площ 2001 кв.м.**, с трайно предназначение на територията: ЗЕМЕДЕЛСКА, с начин на трайно ползване: НИВА, категория на земята: 4, местност ”ДЖАМИ ЕРИ”, номер по предходен план: 011004/нула единадесет хиляди и четири/, при съсед: ПИ с идентификатор 48996.11.5, ПИ с идентификатор 48996.11.6, ПИ с идентификатор 48996.11.3, ПИ с идентификатор 48996.11.1, ПИ с идентификатор 48996.10.34. , **КАКТО И ОТХВЪРЛЯ** искането им за осъждането на ответника да им отстъпи собствеността и предаде владението на над тези идеални части, **КАТО НЕОСНОВАТЕЛНА**.

ОСТАВЯ без уважение **искането** на Н. Н. Ю. с ЕГН- *****; 2/ Х. С. Я. с ЕГН- *****; 3/ Ш. Я. Ю. с ЕГН- *****; 4/ Е. Я. Е. с ЕГН- *****; 5/ Б. Я. М. с ЕГН- *****; 6/ Ю. С. Х. с ЕГН- *****; 7/ Н. С. О. с ЕГН- *****; 8/ Б. С. Е. с ЕГН- ***** , по чл.537 ал.2 от ГПК, **ЗА ОТМЯНА** на Нотариален акт за собственост на недвижими имот по давност № 60, том 3, рег. № 4337 дело 460/2022г. на нотариус Григор Григоров, в частта до размера на притежаваните от тях-ищите идеални части от гореописаните недвижими имоти.

ОСЪЖДА Н. Н. Ю. с ЕГН- *****; 2/ Х. С. Я. с ЕГН- *****; 3/ Ш. Я. Ю. с ЕГН- *****; 4/ Е. Я. Е. с ЕГН- *****; 5/ Б. Я. М. с ЕГН- *****; 6/ Ю. С. Х. с ЕГН- *****; 7/ Н. С. О. с ЕГН- *****; 8/ Б. С. Е. с ЕГН- ***** , **СОЛИДАРНО ДА ЗАПЛАТЯТ** на С. С. Я., с ЕГН ***** , сумата в размер на 1 200 лева, представляващи направени от тях разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване в **ДВУСЕДМИЧЕН СРОК** от съобщението за страните, че е изготвено, пред Окръжен съд- Кърджали.

Съдия при Районен съд – Момчилград: _____